

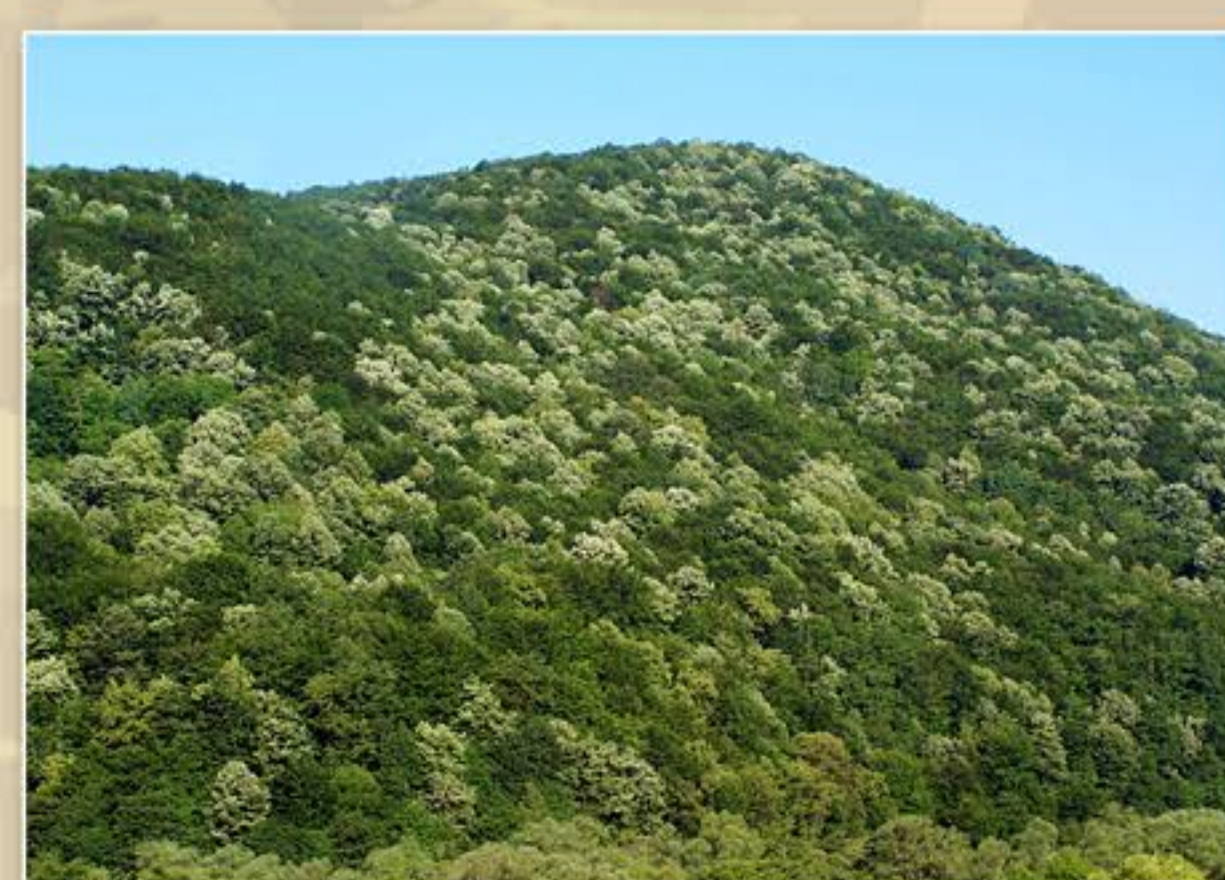
PARCUL NAȚIONAL CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA

HABITATE

Habitatul 8210 - Versanți stâncoși calcaroși cu vegetație casmofitică

Habitatul 8210 include vegetația fisurilor din stâncile de calcar, în regiunea mediteraneană și în cea euro-siberiană, din zona de câmpie până în etajul alpin. Speciile edificatoare și caracteristice variază după condițiile de mediu, unele fiind sciafile (de biotopuri umbrase) sau xerofile (de biotopuri uscate): *Ceterach officinarum* (unghia ciutei), *Polypodium vulgare* (ferigută), *Asplenium trichomanes* (strașnic), *A. ruta-muraria* (ruginiță), *Cystopteris fragilis* (ferigă de stâncă), *Valeriana sambucifolia* (odolean), *Campanula carpatica* (clopoței), diferite specii de mușchi de pământ. În aria protejată habitatul este bine reprezentat, pe cheile calcaroase ale râurilor, pe pante cu înclinație variabilă. Datorită prezenței sale pe versanți stâncoși, frecvent foarte abrupti, habitatul se află într-o stare de conservare favorabilă.

Habitatul 9180* - Păduri de Tilio-Acerion pe versanți, grohotișuri și ravene

Habitat prioritar care cuprinde păduri mixte cu tei (*Tilia cordata*), arțar (*Acer pseudoplatanus*), ulm (*Ulmus glabra*), frasin (*Fraxinus excelsior*), de pe grohotișuri și versanți stâncoși abrupti, în special pe substraturi calcaroase. Pădurile de acest fel pot fi împărțite în două categorii: păduri mezo-higrofile, de stațiuni mai reci, dominate de paltin (*Acer pseudoplatanus*), cu lopătea (*Lunaria sp.*) în stratul erbaceu, și păduri de stațiuni mai aride și calde (xero-termofile), formate în principal de tei (*Tilia cordata* și *T. platyphyllos*). În aria protejată, habitatul se întâlnește în medii foarte diverse, precum păduri sau zone rurale deschise. Se formează pe suprafețe reduse (punctiforme sau liniare) și sunt dominate de specii de mușchi (briofite). Se pot asocia cu unele tipuri de mlaștini, cu grupări casmofitice, tufărișuri și pajști de pe substraturi calcaroase. În aria protejată, habitatul se observă ușor în zonele cu praguiri și cascade (Bei, Beușnița, Șușara, Ducin). Pentru a conserva acest habitat trebuie protejate și ecosistemele vecine, cu întregul sistem hidrologic aferent. Nu sunt permise activități de amenajare sau de exploatare a tufului calcaros, ca material pentru construcții. Habitatul are valoare conservativă foarte ridicată.

Habitatul 7220* - Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)

Habitatul 7220* cuprinde izvoare de apă dură, cu formare activă de travertin sau tuf calcaros. Aceste formațiuni se întâlnesc în medii foarte diverse, precum păduri sau zone rurale deschise. Se formează pe suprafețe reduse (punctiforme sau liniare) și sunt dominate de specii de mușchi (briofite). Se pot asocia cu unele tipuri de mlaștini, cu grupări casmofitice, tufărișuri și pajști de pe substraturi calcaroase. În aria protejată, habitatul se observă ușor în zonele cu praguiri și cascade (Bei, Beușnița, Șușara, Ducin). Pentru a conserva acest habitat trebuie protejate și ecosistemele vecine, cu întregul sistem hidrologic aferent. Nu sunt permise activități de amenajare sau de exploatare a tufului calcaros, ca material pentru construcții. Habitatul are valoare conservativă foarte ridicată.

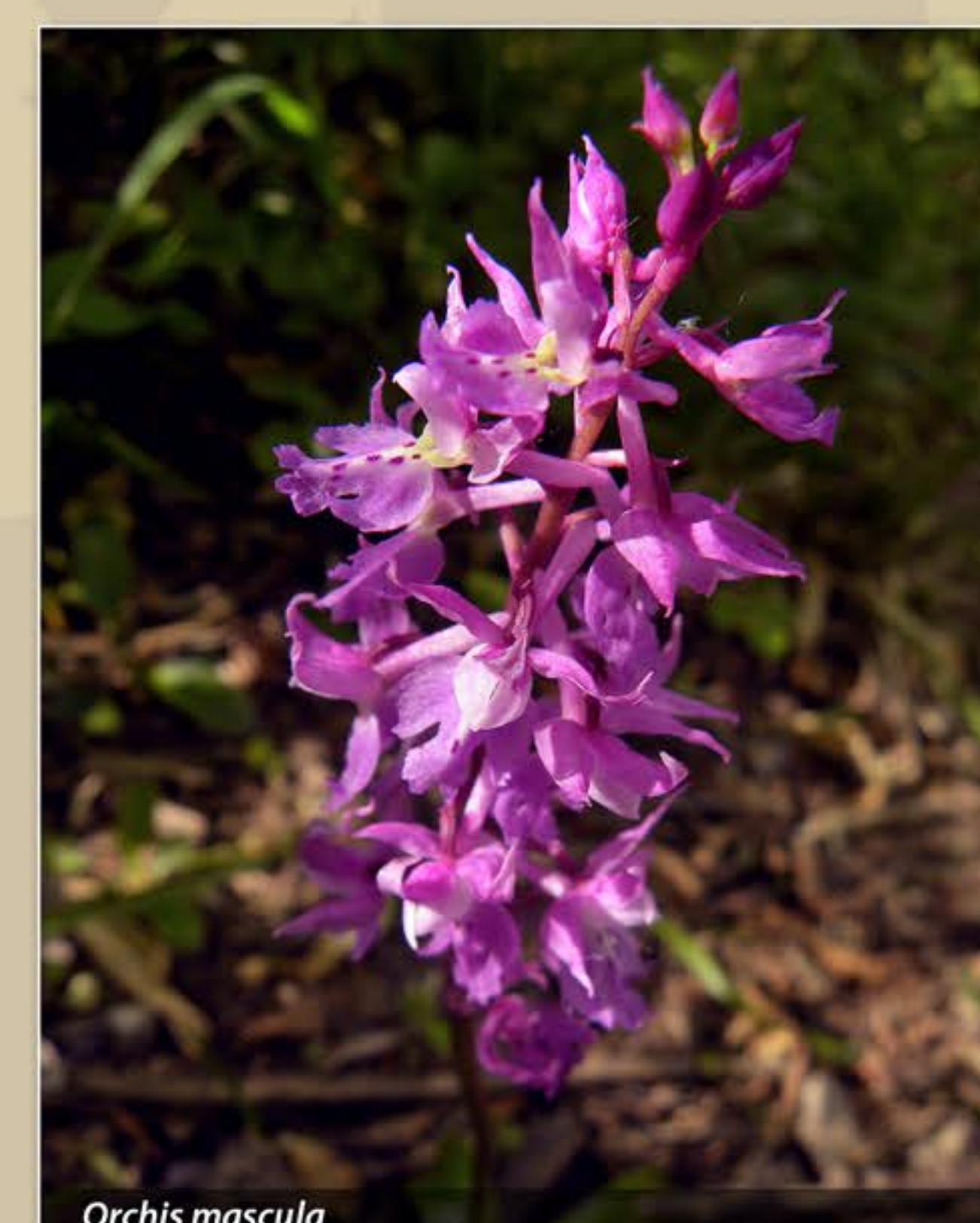
PLANTE

Orhideele (Orchidaceae)

Familia *Orchidaceae* cuprinde plante cu rădăcini tuberizate și frunze simple. Florile, foarte variate ca formă și culoare, sunt grupate în inflorescențe. Invelișul floral este specializat pentru polenizarea prin insecte. În flora României sunt peste 50 de specii; dintre acestea, 13 sunt recent confirmate și în acest parc. Majoritatea speciilor de orhidee sunt rare sau endemice, fiind protejate la nivel național și european. Acestea se întâlnesc în păduri, tufărișuri, zone umede sau pajști. Habitatul 6210* - Pajiști xerofile seminaturale și facies cu tufărișuri pe substraturi calcaroase (*Festuco-Brometalia*) - este prioritar pentru conservarea speciilor de orhidee. Menținerea lui în stare favorabilă de conservare este posibilă prin utilizarea tradițională a pajștilor, prin cosit și pășunat moderat.

Orchis pallens

Orchis mascula

Anacamptis pyramidalis

Himantoglossum caprinum

REPTILE

Vipera cu corn (*Vipera ammodytes*)

Sudul României este limita nordică de distribuție a viperei cu corn. Specia preferă grohotișurile și zonele stâncoase, astfel că distribuția sa în aria protejată este foarte largă. Se reproduce la începutul primăverii, în aprilie-mai, iar cei 4-20 pui sunt născuți în august-septembrie. Din octombrie până primăvara târziu hibernează. Se hrănește cu mamifere mici, șopârle și insecte. Specia are de suferit tocmai datorită armei sale, veninul, folosit în industria farmaceutică. Vipera cu corn este uneori recoltată din natură și strămutată în crescătorii. Mușcătură ei este considerată mortală și, din această cauză, este frecvent omorâtă de localnici sau turiști. Totuși, vipera cu corn evită contactul cu oamenii și potecile frecventate de aceștia. Avertizează prin sunete specifice dacă se simte amenințată. Turiștii trebuie să evite grohotișurile și stâncile expuse la soare sau peticele de vegetație uscată (crengi, frunze) din aceste zone.

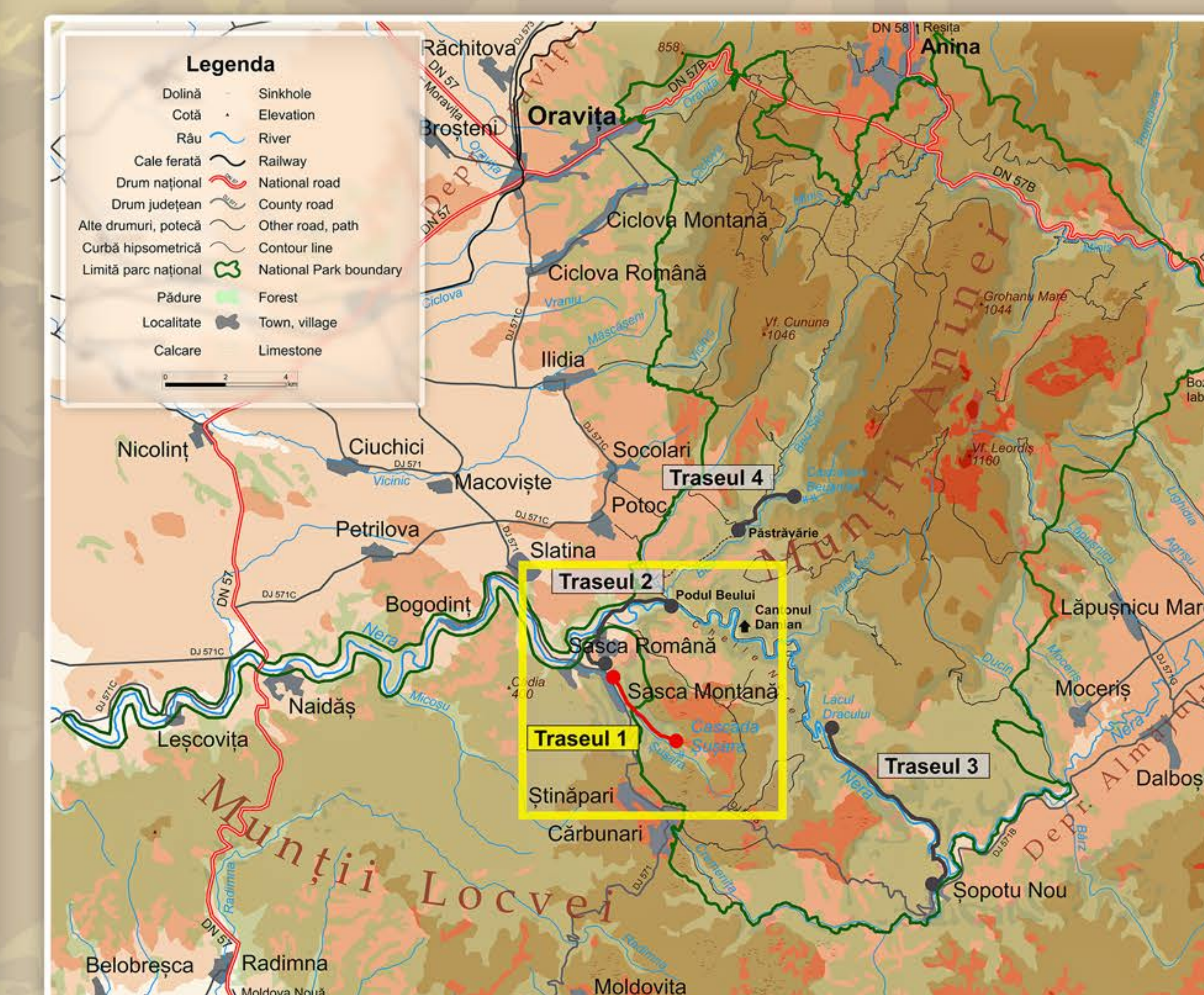

Șarpele de alun (*Coronella austriaca*)

Șarpe din familia colubridelor, care cuprinde 2/3 dintre speciile de șerpi din întreaga lume. Are lungimea de 65-75 cm și colorit dorsal gălbui sau cenușiu-roșcat, la mascul, și cenușiu-cafeniu, la femelă. Se recunoaște ușor după dunga neagră sau brună care pornește de la nări spre ochi și se continuă pe laturile gâtului. Dorsal prezintă două șiruri de pete cafenii. Preferă locurile însoțite, uscate, lizierele de pădure, zone de stâncărie, buruienile. Se hrănește cu rozătoare, șopârle, șerpi, mamifere insectivore, păsări. Imobilizează prada prin ștrangulare. Este pradat de păsări răpitoare, ciori, berze, mamifere carnivore. Șarpe neveninos, foarte agresiv, pentru apărare mușcă inofensiv și impropoacă cu secreții urât mirositoare. Hibernează din octombrie până în martie-aprilie. Este amenințat de distrugerea habitatelor naturale, utilizarea pesticidelor și îngrășămintelor, pășunat, uciderea de către localnici și traficul rutier.

Sasca Montană este o localitate cu vechi tradiții în domeniul mineritului, cea mai veche mențiune datând din jurul anului 120 d.C. Minele sunt considerate a fi cele mai vechi din Banat, renumite încă din vremea romanilor. De-a lungul timpului, aici s-a exploatat argint, cupru și plumb.

Traseul Sasca Montană - Cascada Șușarei se desfășoară pe o distanță de 2,5 km. Versanții care mărginesc albia râului ajung pe alocuri la peste 100 m înălțime.

Programul Operațional Sectorial Mediu (Axa prioritară 4)

Titlul proiectului: *Elaborarea planului de management al Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița (ROSCI 0031 și ROSPA 0020 Cheile Nerei - Beușnița), SMIS CSNR 36394*

Valoarea proiectului: 2.976.863 lei, din care:

- Finanțare nerambursabilă din FEDR și bugetul de stat: 2.751.880 lei
- Contribuția beneficiarului: 224.983 lei

Beneficiar: Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului Timișoara

Partener: RNP-ROMSILVA - Administrația Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița RA

Proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR)

Mai multe informații pe: www.cheilenerei.usab-tm.ro